

[Inger Stilling Pedersen]

det sandelig også hårdt. I Randers, hvor jeg kommer fra, kan man ikke få sin barnevogn med bybussen, man er virkelig handicappet.

Jeg mener, at der er taget fat på det nu, og jeg synes, vi skal være enige om, at vi vil hjælpe hinanden med at følge det meget nøje for at opnå så gode resultater som muligt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har med stor glæde noteret de sidste to indlæg, som jeg synes havde meget positive takter.

Må jeg om de 5 gange 50 mio. kr. sige til hr. Aagaard, at det netop er det beløb, som Amtsrådsforeningen i sine høringssvar angiver det vil koste ekstra om året. Det er derfor, jeg skriver i bemærkningerne til CD's ændringsforslag, at der ikke er nogen pengeproblemer, for nu, hvor de 250 mio. kr. er på bordet, kunne alle kollektive busser gøres handicapegnede inden for de næste år.

Til slut sagde fru Inger Stilling Pedersen, at hun også så frem til den tid, hvor handicappede kunne være med os andre, men jeg var skuffet over, at hun i starten faktisk sagde, at hun frygtede, at det ville vare lang tid, før vi kom så vidt. Det er op til dette Folketing, om det skal vare lang tid, for teknikken findes. Pengene er nu også stillet til rådighed, så det bliver en skam for os, hvis det alligevel skal vare lang tid. Det er meget godt med venner, og det er meget godt med sympati. »Han har min sympati, men han har ikke noget at ha' den i« hed et revyrefræn for nogle år siden. Det er dejligt at sidde derhjemme, i partiværelset eller på sit kontor og føle vældig megen sympati og venskab, men det er altså alligevel handling, der er nødvendig, for at de, der i denne sammenhæng trænger, virkelig kan blive hjulpet.

Jeg skal afslutningsvis som svar til fru Inger Stilling Pedersen sige, at når hun også pegede på andre befordringsmidler end busser, vil jeg love, at det forslag, vi fremsætter til efteråret, vil blive så detaljeret, at det f.eks. også medtager de københavnske S-tog og andre former, hvor teknikken er på plads, og hvor pengene derfor ikke længere kan tillades at udgøre nogen hindring for, at vore handicappede medborgere får samme muligheder, som vi har.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den meget positive holdning, der er givet udtryk for.

Det er ikke min natur at slå mig igennem – ej heller verbalt – selv om mit oprindelige erhverv måske kunne antyde noget i den retning. Det er min natur at forhandle mig igennem.

Ingen udtrykte bedre end fru Inger Stilling Pedersen de tanker, som jeg finder er grundlæggende, og som har været baggrunden for, at man har haft de mange drøftelser i Trafikudvalget og mellem Trafikudvalget og ministeriet.

Det store spørgsmål, vi stillede, var: Bliver pengene rigtigt anvendt? Kan vi få en større nyttevirkning? Kan vi få mere for de samme penge? Det var det, fru Inger Stilling Pedersen gav udtryk for, og det er den bekymring, vi alle sammen har haft.

Jeg må vel nok sige, at det jo ikke bare er i New York eller i København. Det er også Ålestrup, Farsø og Nymindegab. Det er også alle de små steder, hvor der er helt anderledes trafikforhold og helt anderledes mangel på muligheder. Det er ikke bare teknik, men det er også teknik.

Hr. Arne Melchior sagde en ting, som jeg synes jeg bør kommentere, og det var udtrykket: Det er det, de handicappede ønsker.

Det synes jeg er en for forenklet sætning, for de handicappede er meget forskellige og i mange forskellige situationer. Det, de handicappede ønsker, er efter min opfattelse, hvis man skal sige noget generelt, at få lov til at leve så tæt på andre mennesker som overhovedet muligt, og det, vi har været i tvivl om, var, om den ordning, som jeg foreslog – og baggrunden kender hr. Arne Melchior – levede op til og bedst tjente dette formål. Et stort flertal i Folketinget, et stort flertal i organisationerne, og jeg tror også et stort flertal blandt de handicappede, var enige om, at det er den ikke.

Nu har vi fået en løsning, vi har fået et udspil, og vi har også fået noget at have det i: vi har fået penge, og vi medinddrager, som det er sagt fra flere sider, ikke bare trafikelskaberne, men også de handicappedes organisationer i at finde frem til den rigtige udnyttelse af de muligheder, som foreligger.

Jeg siger tak for, at man har givet håndslag på disse muligheder, og jeg giver tilsagn om, at jeg vil gøre, hvad jeg formår for at få løst den sag, som vi med rette har beskæftiget os så meget med.